

Grønland, har landsrådets forretningsudvalg besluttet, at sagen skal drøftes endnu en gang på den ekstraordinære samling i foråret 1969, forinden man træffer endelig beslutning om, hvorvidt restriktionerne skal indføres i form af en egentlig rationering. — — —

Det vil måske forekomme nogen her i salen lidt ejendommeligt, at folketinget i en sag som denne ikke får forelagt et detaljeret forslag til en rationering, men af flere grunde finder jeg det hensigtsmæssigt, at loven gives som en bemyndigelse til landsrådet til selv at udforme de nærmere regler.

Dels er det Grønlands landsråd — som det også i sin tid var landsrådet, der ønskede den før 1954 gældende rationering ophævet — der har taget initiativet til løsning af alkoholproblemet i Grønland. Blandt andet er dette sket ved at nedsætte den ædruelighedskommission, som nu i et par år har arbejdet med disse uhyre vanskelige spørgsmål. Dels må man erkende, at de grønlandske politikere, der til daglig har disse problemer tæt inde på livet, vil have en særlig forståelse for nødvendigheden af at tage det usædvanlige skridt, som indførelse af rationering er, og en særlig forudsætning for at kunne vurdere, hvorledes befolkningen vil modtage disse indgreb. — — —

Til slut skal jeg blot bemærke, at lovforslaget giver hjemmel til udfærdigelse af bestemmelser, som her i landet indeholdes i beværterloven, der ved kgl. anordning kan sættes i kraft i Grønland. Ved at medtage disse bestemmelser følger man en tradition siden 1955, hvor landsrådet vedtog de første bestemmelser om udskænkning og forhandling af spiritus i Grønland. “

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget udtalte regeringspartiernes ordførere deres tilslutning. Man erkendte i øvrigt fra alle ordførernes side alvoren i det grønlandske alkoholproblem, og man betonedede sin vilje til at medvirke til problemets løsning, der ikke kunne klares ved rationering alene. Der måtte foretages et forebyggende arbejde med oplysning gennem skolen og ungdomsarbejdet, ligesom en positiv indsats med hensyn til fritidsforanstaltninger ville være af stor betydning. Om rationering overhovedet skulle anvendes, stillede man sig lidt tøvende overfor, også fordi Grønlands landsråd havde været meget usikker med hensyn hertil.

En indgående udvalgsbehandling resulterede i de ovenfor omtalte ændringsforslag af ministeren for Grønland. Af udvalgets betænkning fremgår, at man i udvalget har haft lejlighed til at drøfte lovforslaget med formanden for Grønlands landsråd Erling Høegh og landsrådsmedlemmerne Marius Abelsen og Peter Heilmann. I betænkningen udtales det endvidere bl. a.:

„ Udvalget ønsker at udtrykke sin forventning om, at landsrådet i henhold til den nu givne bemyndigelse så hurtigt og så effektivt som muligt vil søge iværksat de fornødne foranstaltninger til en begrænsning af spiritusforbruget i Grønland.